

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători –Liliana Catan și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpată, avocatul Gandrabur Igor în numele inculpatei și de către părțile vătămate Surdu Elena și Vrabie Irina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014, în cauza penală în privința lui:

Rudi Natalia Nicolae, născută la 09.03.1968, originară din s. Păpăuți, r-nul Rezina, locuitoare din or. Rezina, str. 1 Mai 19, ap. 207.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 19.09.2012- 28.06.2013;

instanța de apel: 19.07.2013- 25.03.2014;

instanța de recurs:11.06.2014 -10.09.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîbnița din 28 iunie 2013, Rudi Natalia a fost condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Rudi Natalia în perioada anilor 2008-2010 a îndemnat și determinat pe Donica Viorica Vladimir, domiciliată în s. Mateuți, r-nul Rezina, Botnarenco Nelea Grigore, domiciliată în s. Saharna r-nul Rezina, Sandu Luminița Alexandru, domiciliată în or. Rezina, str. 1 Mai 7/70, Surdu Elena Anatolii, domiciliată în s. Păpăuți, r-nul Rezina, Domoșan Natalia Grigore, domiciliată în s. Saharna, r-nul Rezina și Chirtoacă Svetlana Cheorghe, domiciliată în s. Saharna, r-nul Rezina, la practicarea prostituției în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite prin intermediul unor persoane nestabilite la moment de către organul de urmărire penală. După oformarea pașapoartelor cu ajutorul Nataliei Rudi, persoanele menționate au fost transportate în or. Dubai, Emiratele

Arabe Unite de către persoane nestabilite la moment, unde perioade determinate de timp au practicat prostituția, în rezultatul căreia Rudi Natalia a obținut foloase materiale și anume mijloace bănești în sumă de 16660 (șaisprezece mii șase sute șaiszeci) dolari SUA.

Tot ea, a fost învinuită de către organul de urmărire penală de faptul că, în iarna anului 2009 a recrutat și transportat în scop de exploatare sexuală comercială pe Radvan Elena, domiciliată în s. Mateuți, r-nul Rezina, în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite, pentru prestarea muncii, în rezultatul căruia aceasta urma să obțină foloase financiare. Prin acțiunile sale intenționate Rudi Natalia a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, traficul de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

Tot ea, a fost învinuită de către organul de urmărire penală de faptul că, în primăvara anului 2010, din intenții de profit, a recrutat și transportat în scop de exploatare sexuală comercială, cu consimțământul acesteia, pe Vrabie Irina Oleg, domiciliată or. Rezina, str. Păcii nr. 35, ap. 11, pentru prestarea muncii în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite, prin intermediul unor persoane la moment nestabilite de către organul de urmărire penală, în rezultatul căruia ultima a obținut foloase financiare. Prin acțiunile sale intenționate Rudi Natalia a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal, traficul de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane, cu consimțământul acesteia în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, de către o persoană care anterior a mai traficat o altă persoană, în rezultatul căruia Rudi Natalia a obținut foloase financiare.

2.1. Referitor la învinuirea inculpatei Rudi Natalia în baza art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal pe epizodul Vrabie Irina, prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatei la art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar învinuirea inculpatei pe art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, pe epizodul Radvan Elena, a exclus-o din învinuire din motivul, că lipsesc elementele infracțiunii.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a depus apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. c), art. 165 alin. (1) lit. b), c) și art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea acesteia de dreptul de a ocupa funcții și a exercita careva activități de transportarea persoanelor peste hotarele R. Moldova pe un termen de 5 ani.

În argumentarea apelului declarat, procurorul a invocat ilegalitatea sentinței sub aspectul că:

- instanța de judecată nu a dat o apreciere specială depozițiilor părților vătămate;

- nu s-a ținut cont că acuzarea a prezentat probe ce dovedesc comiterea de către Rudi Natalia și a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b), c), art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- a fost probată cu certitudine recrutarea victimelor anume prin oferirea locurilor de muncă peste hotarele R. Moldova, iar victimele Botnarenco Nelea și Vrabie Irina fiind înșelate privitor la condițiile de muncă;

- inculpata a contribuit financiar (procurându-le bilete la tren, însoțindu-le pînă la gară) la transportarea victimelor peste hotarele R. Moldova;

- inculpata a abuzat de poziția și situația de vulnerabilitate a victimelor, acestea acceptînd a fi exploatate sexual anume din motivul că în R. Moldova aveau o situație precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, situația economică grea, lipsa de resurse financiare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre prin care Rudi Natalia a fost condamnată:

- în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal - 5 (cinci) ani închisoare,

- în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal - 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul managementului resurselor umane pe termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul managementului resurselor umane pe termen de 3 (trei) ani.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat ca fiind justificate concluziile primei instanțe în partea excluderii din învinuire a epizodului Radvan Elena în care acțiunile inculpatei au fost încadrate pe art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, deoarece acuzatorul de stat atît în rechizitoriu cît și în instanța de fond și apoi în cererea de apel a indicat și a prezentat în calitate de probe de vinovăție numai declarațiile părții vătămate Radvan Elena depuse la urmărirea penală din care rezultă, că chipurile dînsa a fost traficată în Dubai de către Rudi Natalia, însă atît în instanța de fond cît și în instanța de apel partea vătămată Radvan Elena nu a fost prezentată pentru a depune declarații în prezența inculpatei, care nu recunoaște vina pe acest episod, astfel nu s-a petrecut confruntări între Radvan Elena și Rudi Natalia în instanța de judecată și la urmărirea penală.

În atare circumstanțe, declarațiile părții vătămate Radvan Elena depuse la urmărirea penală nu pot servi în calitate de probă de vinovăție, fiindcă s-ar încălca principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, iar potrivit art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, declarațiile părții vătămate depuse la urmărirea penală nici nu pot fi date citirii, deoarece nu s-au respectat condițiile efectuării confruntării între Radvan Elena și Rudi Natalia.

Totodată, Colegiul penal a conchis, că prima instanță în mod eronat a reîncadrat acțiunile inculpatei Rudi Natalia de la art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal la art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal pe epizodul cu Vrabie Irina, neexpunând în sentință nici fapta considerată ca fiind dovedită în această parte, de aceea instanța de apel a dispus casarea totală a sentinței și în corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, a expus fapta criminală comisă de inculpată atît pe art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal cît și pe art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, considerată ca fiind dovedită, constatînd că **Rudi Natalia**, în perioada anilor 2008-2010 a îndemnat și determinat pe Donica Viorica, domiciliată în s. Mateuți r-l Rezina, Botnarenco Nelea, domiciliată în s. Saharna r-l Rezina, Sandu Luminița, domiciliată în or. Rezina, str. 1 Mai 7/70, Surdu Elena, domiciliată în s. Păpăuți, r-l Rezina, Domoșan Natalia, domiciliată în s. Saharna, r-l Rezina și Chirtoacă Svetlana, domiciliată în s. Saharna, r-l Rezina, la practicarea prostituției în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite, prin intermediul unor persoane nestabilite de către organul de urmărire penală. După oformarea pașapoartelor cu ajutorul Rudi Nataliei, persoanele menționate au fost transportate în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite, de către persoane nestabilite, unde perioade determinate de timp au practicat prostituția, iar ca rezultat Rudi Natalia a obținut foloase materiale și anume mijloace bănești în sumă de 16660 dolari SUA.

Tot ea, Rudi Natalia, în primăvara anului 2010, din intenții de profit, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, prin intermediul unor persoane nestabilite de către organul de urmărire penală a recrutat și transportat în scop de exploatare sexuală comercială pe Vrabie Irina, domiciliată în or. Rezina, str. Păcii nr. 35 ap. 11, cu consimțămîntul acesteia pentru prestarea muncii în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite și ca rezultat Rudi Natalia a obținut foloase financiare.

Colegiul penal a considerat necesar a încadra acțiunile intenționate ale inculpatei în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, care corespund învinuirii înaintate prin rechizitoriu și care de altfel nu se contestă de către acuzare și apărare, și de asemenea pe art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal referitor la epizodul cu Vrabie Irina, deoarece Rudi Natalia a săvîrșit *proxenetismul* - adică îndemnul și determinarea la prostituție, înlesnirea practicării prostituției, tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, săvîrșită față de două sau mai multe persoane și *traficul de ființe umane* - adică recrutarea și transportarea unei persoane, cu consimțămîntul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvîrșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

Instanța de apel a menționat, că acțiunile inculpatei nu pot fi încadrate în baza art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv, că nu a fost probat semnul calificativ - „*traficul de ființe umane săvîrșit de către o persoană, care anterior a mai traficat o persoană*”, ori nu a fost dovedit epizodul comiterii infracțiunii de către Rudi Natalia în privința părții vătămate Radvan Elena.

Colegiul penal a reiterat, că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal în privința lui Donica Viorica,

Botnarenco Nelea, Sandu Luminița, Surdu Elena, Domoșan Natalia și Chirtoacă Svetlana s-a adevărit la judecarea cauzei prin probele cercetate în condițiile legii și în această privință vinovăția inculpatei nici nu se contestă de către partea apărării.

Totodată, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, s-a dovedit prin declarațiile inculpatei care și-a recunoscut vina parțial și ea însăși a declarat că le-a făcut cunoștință fetelor cu o femeie pe nume Olga pentru a pleca în Dubai și care a transmis bani pentru perfectarea pașapoartelor prin intermediul său, prin declarațiile părții vătămate Vrabie Irina, martorului Albu Vera și materialele administrate la cauza penală.

Au fost respinse ca nefondate argumentele părții apărării și concluziile primei instanțe, precum că nu a fost probată vinovăția inculpatei în comiterea traficului de ființe umane, deoarece, Colegiul penal a menționat că, recrutarea și transportarea Irinei Vrabie în Dubai în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate se dovedește prin situația financiară dificilă a părții vătămate la acel moment, care din cauza lipsei mijloacelor financiare nu avea posibilitate reală să-și perfecteze actele necesare și să achite cheltuielile de transport pentru a pleca peste hotare. Semnul calificativ de înșelăciune se dovedește prin faptul, că partea vătămată Vrabie Irina a avut încredere în spusele inculpatei, precum că plecând peste hotare va fi liberă în acțiuni, însă în realitate ajunsă în Dubai, a fost supusă exploatării sexuale pe o perioadă mai mare de un an pentru a achita inculpatei și complicilor săi „datoria de 25000 dolari SUA”.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a menționat că, având în vedere că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, reieșind din circumstanțele stabilite, din gradul prejudiciabil al faptei, principiul individualizării pedepsei, datele despre persoana inculpatei, circumstanțele atenuante - recunoașterea parțială a vinei, căința de cele săvârșite, lipsa circumstanțelor agravante și conform prevederile art. 7, 61, 75, 78 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă cu închisoarea inculpatei în mărimea minimă prevăzută de sancțiunea legii penale incriminate.

5. Împotriva deciziei menționate, avocatul Igor Gandrabur în numele inculpatei a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că instanța de apel eronat a casat sentința instanței de fond, bazându-se doar pe presupuneri și greșit inculpata a fost condamnată în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, cu toate că prima instanță corect a calificat acțiunile acesteia în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că nu s-a dovedit faptul că Vrabie Irina a fost înșelată de către Rudi Natalia și nu s-a confirmat nici faptul că inculpata a abuzat de situația vulnerabilă a părții vătămate, mai mult ca atât, recurentul indică faptul că în ședința de judecată în instanța de apel,

Vrabie Irina nu s-a prezentat și inculpata cu apărătorul său au fost lipsiți de posibilitatea de a pune întrebări suplimentare, astfel fiind apreciate doar probele din instanța de fond.

5.1. Recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel a declarat și inculpata, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

Recurenta menționează că nu este de acord cu condamnarea sa în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, deoarece nu a înșelat-o pe Vrabie Irina referitor la condițiile de lucru în Dubai, toate aceste discuții dânsa le-a avut cu o persoană pe nume Olga, care i-a transferat suma de 200 dolari și a ajutat-o la perfectarea pașaportului.

5.2. La fel, recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel a declarat și partea vătămată Vrabie Irina, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatei să-i fie aplicată pedeapsă neprivativă de libertate, pe motiv că inculpata eronat a fost condamnată în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, deoarece dânsa nu a declarat că plecând în Dubai i s-a comunicat că „va fi liberă în acțiunile sale”.

5.3. Recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel a depus și partea vătămată Surdu Elena, pe episodul de învinuire în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, care solicită casarea hotărârii recurate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să nu fie pedepsită aspru, pe motiv că pentru a pleca în Dubai a fost ajutată de o femeie pe nume Olga pe care a cunoscut-o prin intermediul lui Rudi Natalia și nu a fost recrutată în străinătate de către aceasta.

6. Pe marginea recursurilor declarate de avocat, inculpată și părțile vătămate, procurorul a depus referință pronunțându-se pentru respingerea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece argumentele invocate referitor la aprecierea probelor țin de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor ierarhic inferioare, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Avocatul - recurent a invocat în recursul ordinar ca temei pentru recurs pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, de fapt referindu-se la dezacordul său cu aprecierea probelor care a dus la condamnarea greșită a inculpatei în baza art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de*

instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborărilor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei Rudi Natalia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) și art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal și de a casa sentința instanței de fond.

În confirmarea acestei poziții vin declarațiile inculpatei, care a declarat că i-a făcut cunoștință lui Vrabie Irina cu o femeie pe nume Olga pentru a pleca în Dubai și care a transmis bani pentru perfectarea pașapoartelor prin intermediul său, totodată, partea vătămată Vrabie Irina a declarat că inculpata a trimis-o în Dubai și i-a spus că se va ocupa cu prostituția, aflându-se acolo timp de un an și jumătate, ea primea bani de la clienți și îi dădea persoanei pe nume Natalia, pe lună făcea 5-6 mii de dolari, i s-a spus că are 25 de mii de dolari datorie, că astfel a fost vîndută. Aceste declarații nu au fost contestate în cadrul apelului de careva din părți, prin urmare veridicitatea lor nu a trezit dubii.

Cît ține de argumentul recurentului privitor la faptul, că partea vătămată Vrabie Irina nu a fost prezentă în instanța de apel, astfel fiind privat de dreptul de a-i adresa întrebări suplimentare, Colegiul îl respinge ca neîntemeiat și declarativ, or potrivit procesului verbal al ședinței de judecată al instanței de apel, necătînd la măsurile întreprinse de către acuzator pentru a asigura prezența ultimei (fapt ce a fost imposibil din cauza aflării ei peste hotarele țării, f.d. 153, 198, v. III), anume avocatul și inculpata au pledat pentru examinarea apelurilor în lipsa părții vătămate respective. Ei nu au contestat declarațiile Irinei Vrabie depuse în prima instanță și nu au solicitat audierea ei suplimentară, această procedură fiind una obligatorie prin prisma prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, doar în cazul în care instanța de apel dispune condamnarea persoanei după o sentință de achitare, or în speță, inculpata nu a fost achitată pe acest capăt de acuzare, acțiunile ei fiind doar reîncadrate pe art. 220 Cod penal.

Astfel, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5. au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărîrii recurate.

Pedeapsa stabilită inculpatei este una echitabilă, la numirea căreia instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61,75,78 Cod penal, luându-se în considerație circumstanțele cauzei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.1. Referitor la recursurile ordinare declarate de inculpată și părțile vătămate Vrabie Irina și Surdu Elena, instanța de recurs menționează că potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală, indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În speță, Colegiul verificînd motivele recursurilor declarate, constată că recurenții nu invocă temeiuri pentru casarea hotărîrilor recurate prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și nu indică care este eroarea de drept care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Colegiul penal menționează că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurenți nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal conchide, că recursurile ordinare declarate de inculpată și părțile vătămate nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu

este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare înaintate de inculpată și părțile vătămate Vrabie Irina și Surdu Elena.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014, în cauza penală în privința lui Rudi Natalia Nicolae, declarate de către avocatul Gandrabur Igor în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiat, iar de către inculpată și părțile vătămate Surdu Elena și Vrabie Irina, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 01 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Vladimir Timofti